

ת"פ 55613/02/14 - מדינת ישראל נגד נאיף אבו ג'אנם

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 55613-02-14 מדינת ישראל נ' אבו ג'אנם
בפני כבוד השופטת דבורה עטר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

נאיף אבו ג'אנם

הנאשמים

הכרעת דין

ראשית דבר

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תעבורה, לפי סעיף 332(2) ו-5(5) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"), נהיגה ללא רישיון נהיגה, עבירה לפי סעיף 10א לפקודת התעבורה התשכ"א-1961, נהיגה בקלות ראש שגרמה לתאונה בה נגרם נזק לרכוש, עבירה לפי סעיף 62(2) ו-38(2) לאותה הפקודה, נהיגה ללא פוליסת ביטוח תקפה, עבירה לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי התש"ל-1970, שימוש ברכב ללא רשות, עבירה לפי סעיף 413ג סיפא לחוק והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 לחוק.

2. מכתב האישום עלה כי הנאשם לא היה מורשה לנהיגה מעודו.

ביום 22.2.14, בשעה 11:00 לערך, פגש הנאשם בג'ואריש, בחברו באסל אבו גאנם (להלן: "**באסל**") והציע לו להתלוות אליו לנסיעה. השניים ניגשו לחצרו של איסמעיל אבו גאנם (להלן: "**איסמעיל**"), שהוא קרוב משפחתו של הנאשם. באותה העת חנה במקום רכב מסוג טויוטה מ"ר 8692027 (להלן: "**הרכב**") כשמפתחותיו מונחים על גבי אחד המושבים.

הנאשם נכנס לרכב, נטל את מפתחותיו, התניע אותו ונהג בו, כשבאסל לצידו וזאת בלא שקיבל את רשותו של איסמעיל לכך. ביציאה פגשו השניים בקטינים בני 4 ו-5 שנים (להלן: "**הקטינים**") והציעו להם להצטרף לנסיעה

וגם הקטינים עלו לרכב.

בעת שהנאשם פנה מרחוב אל חלדון, שמאלה לרחוב אל בוסתן, הבחין בניידת ובה השוטרים אביתר עומר ומשה עטיה (להלן: "**אביתר ומשה**") ופתח בנסיעה מהירה לכיוון באר יעקב. אביתר ומשה כרזו לנאשם לעצור ודלקו אחריו באמצעות הניידת שאורותיה מהבהבים והסירנה מופעלת. ואולם הנאשם המשיך בנסיעה פרועה ברחוב אל בוסתן אשר לאורכו פסי האטה, תוך שהוא סוטה לצידי הדרך, על מנת לעוקףם וגורם להולכי רגל שפסעו לצידי הדרך, לברוח על מנת שלא להיפגע מהרכב.

מרחוב אל בוסתן פנה הנאשם לכביש עפר, לכיוון באר יעקב, כשהוא נוסע במהירות רבה אשר סיכנה את יושבי הרכב, עד שהצליח לחמוק מאביתר ומשה.

מכביש העפר נהג הנאשם את הרכב, במהירות, לעבר ג'ואריש דרך מעבר תת קרקעי מתחת לכביש 431. באותה העת אותר על ידי השוטרים מקסים לויצקי וגולן לוי (להלן: "**מקסים וגולן**") ואלה דלקו אחריו, באמצעות הניידת המשטרתית בה נסעו, כשהם כורזים לו לעצור ומפעילים את הסירנה ואולם הנאשם התעלם מכך והמשיך בנסיעתו.

מהמעבר התת קרקעי, המשיך הנאשם בנסיעה מהירה ופרועה בחזרה לג'ואריש כשהוא גורם לעוברי אורח לברוח לצידי הדרך, על מנת שלא להיפגע מהרכב. הנאשם המשיך בנסיעה מהירה ופרועה לדרך עפר לכיוון נווה דורון, כשמקסים וגולן בעקבותיו וכורזים לו לעצור. כשניסו השניים לעקוף את הרכב ולחסום את דרכו, ביקש הנאשם למנוע זאת מהם, בכך שניסה לנגח את הניידת עם הרכב.

הנאשם המשיך בנסיעתו בכבישי עפר, לכיוון העיר רחובות. כשהגיע לעיקול ימינה איבד את השליטה על הרכב, סטה שמאלה, שני גלגליו הימניים של הרכב הורמו לאוויר והרכב נחת על מכסה המנוע של הניידת של מקסים וגולן וגרם לה לנזק.

הנאשם יצא מהרכב ונמלט רגלית ונתפס אחרי מרדף, על ידי השוטרים מנשה שובל (להלן: "**מנשה**").

3. במענה לכתב האישום הודה הנאשם בביצוע עבירות הנהיגה ללא רישיון נהיגה ושימוש ברכב ללא רשות, כמיוחס לו.

הנאשם אישר כי באסל והקטינים נסעו עימו ברכב ואולם שלל כי הציע ביוזמתו לקטינים להצטרף לנסיעה, אלא טען כי עשה כן, לבקשתם.

הנאשם אישר בנוסף כי נהג ברכב, במתווה הדרך המפורט בכתב האישום ואולם שלל את אופן הנהיגה המיוחס לו וכלל הנסיבות הנובעות ממנו.

הנאשם כפר כי נמלט מהשוטרים בעקבות מרדף שהתנהל אחריו וטען כי לא שם ליבו לכך כי מי מהניידות בעקבותיו או לכלל הפעולות בהן נקטו השוטרים על מנת להסב את תשומת ליבו, כמפורט בכתב האישום.

הנאשם אישר קיומו של מגע בין הרכב לניידת ואולם טען כי למיטב הבנתו נגרם כתוצאה מהתנגשות הניידת ברכב, באופן יזום ומכוון.

הנאשם הוסיף וטען כי במהלך האחרון של המרדף, נורו לעברו מספר יריות, על ידי השוטרים, בניגוד לחוק ולנוהל המרדפים של משטרת ישראל (להלן: "**הנוהל**"), נסיבות אשר המאשימה לא מצאה לנכון לפרטן, בכתב האישום.

תמצית עדויות התביעה

4. מהלך ראשיתו של האירוע, בא לידי ביטוי, בעדותם של אביתר, סייר בתחנת רמלה ומשה, ששימש באותה העת כקצין תורן בתחנה, שהיו באותה העת בפעילות שגרתית בג'ואריש. המשך מהלך האירוע, מתואר על ידי מקסים הנמנה על שוטרי הסיור של תחנת רמלה והמתנדב גולן וכן על ידי שוטרי יחידת רחובות שנזעקו למקום, בעקבות דיווח ברשת.

גם עדותו של באסל נשמעה במסגרת פרשת התביעה.

עדויות של אביתר

5. אביתר תיאר כי הוא ומשה נכנסו לג'ואריש ובהגיעם לפינת הרחובות אל בוסתן ואבן חלדון, הבחינו ברכב. הנאשם אשר נהג ברכב, עורר את חשדו, שכן הסיט מעליו את מבטו, בתנועה חדה ועל כן צפר וכרז לו לעצור. ואולם הנאשם לא שעה לדרישתו, פתח בנסיעה מהירה, על גבי פסי ההאטה הממוקמים במקום, בעוד הילדים הפוסעים על השביל רצים לכיוון המדרכה ואנשים רבים מסמנים לו להאט את נסיעתו. לדברי אביתר דלק אחרי הרכב כשהסירנה פועלת ואולם הנאשם הגביר את מהירות נסיעתו, וסטה הצידה על מנת לעקוף את פסי ההאטה.

אביתר הוסיף ותיאר כי הנאשם נהג את הרכב אל עבר השטחים הפתוחים ושב לכיוון ג'ואריש, במטרה לגרום לאובדן קשר עין עימו ואכן בשלב מסוים נעלם הרכב מעיניו, בעטיו של רכב אחר אשר חסם את דרכה של הניידת.

אביתר העיד כי דיווח כל העת אודות המתרחש, ברשת הקשר המשטרתית (להלן: "**הרשת**") ואף עודכן בדבר הכוונה להקים מחסום בכניסה לג'ואריש, על מנת לקדם פני האפשרות שהרכב יחזור למקום. בהמשך עודכן כי הרכב אכן אותר ואולם הנאשם נמלט ממנו. כשהגיע למקום איתורו של הרכב, הבחין במגע בינו לבין ניידת וכן

בשני הקטינים כשהם נסערים ובוכים. באותה העת עודכן על ידי מקסים, כי נהג הרכב נמלט והחל לרוץ למקום ההימלטות. בסמוך לכך התקבל דיווח כי הנאשם ובאסל אותרו כ-800 מ' מהרכב ובהמשך הוברר לו כי באסל נפצע מירי.

אביתר ציין כי בעת שפגש בנאשם שאל אותו לפרש ההימלטות והנסיעה הבהולה והלה השיב לו: **"אני פחדתי אין לי רישיון נהיגה, וואללה אני מצטער."** כמו כן ציין בפניו כי הרכב שייך לדודו וכי נטל אותו בלא רשותו.

במזכר הבהרה שערך אביתר **ת/1**, הוסיף והדגיש את מידת הסיכון שנשקף לעוברי הדרך כתוצאה מאופן נסיעת הרכב. הוא אף הבהיר כי לא עלה בידו להדביק את הרכב, גם אימת שהגביר את מהירות נסיעתו, כדי 80-90 קמ"ש ולהערכתו הרכב נסע במהירות של כ-100 קמ"ש.

6. בחקירה הנגדית הבהיר אביתר כי הנאשם עורר את חשדו מאחר והסיט ממנו את מבטו, בתנועה חדה והתרשם כי עשה כן, לאחר שהבחין כי הוא לבוש במדי משטרה. עוד לדבריו, החשד התגבר, נוכח אופן נסיעתו של הנאשם.

אביתר הבהיר בנוסף כי באותה העת ביקש לבדוק את רישיונותיו של הנאשם ואולם מאחר והלה עזב את המקום בבהילות ובנהיגה פרועה, תוך סיכון חיי אדם, קמה לו הסמכות, על פי הנוהל, לנהל אחריו מרדף ובלבד שלא יהא בעצם המרדף כדי לסכן חיי אדם.

עדותיו של משה

7. משה פירט כי התמקם בעת הרלוונטית בג'ואריש, לפעילות משטרתית ביחד עם אביתר, כשהם לבושים במדי משטרה וניצבים מחוץ לניידת משטרתית לבנה, שעל גגה אור כחול מהבהב. בשלב מסוים הבחינו ברכב, הפונה שמאלה לרחוב אל בוסתן. כשהנאשם הבחין בהם, הסיט בחדות, את הרכב שמאלה. הם נכנסו לניידת, הפעילו את מערכת הכריזה והורו לו לעצור. ואולם הנאשם התעלם מדרישתם, המשיך בנסיעה פרועה, תוך שהוא מזגזג, על מנת לעקוף את פסי ההאטה וגרם לעוברי אורח וביניהם ילדים לרוץ לעבר המדרכה, בעוד חלקם מסמנים לו לעצור. הנאשם המשיך בנסיעתו זו בדרך עפר וחזר לג'ואריש, תוך שהוא מתעלם מקריאתם החוזרת ונשנית, לעצור.

משה הוסיף והעיד כי הרכב נעלם מטווח ראייתם, בעטיו של רכב אחר שחסם את נתיב נסיעתם ועדכן את יתר הכוחות ברשת אודות כך. בהמשך דווח על ידי מקסים כי איתר את הרכב ודלק אחריו לתחומי ג'ואריש, עד שנעצר ושניים מנוסעיו נמלטו.

לדברי משה, כשהגיע למקום, הבחין במגע בין הרכב לניידת וכן הבחין להפתעתו בקטינים הישובים ברכב, אשר היה באופן נסיעת הנאשם כדי לסכנם. באותה העת רץ לכיוון בריחתם של השניים ולאחר שהוברר לו כי שוטרי תחנת רחובות שדלקו אחרי הנאשם, הדביקו אותו, שב לכיוונו של מקסים והנחה אותו להעביר את הקטינים המבוהלים, לקרובי משפחה שהגיעו למקום.

עוד תיאר משה כי שב למקום ההתרחשות והבחין בפצוע השכוב על הארץ ומטופל על ידי מד"א, כאשר בקרבתו התקהלו בני משפחה נסערים, אשר גידפו ודחפו. על כן דחק בצוות מד"א להסיעו לבית החולים ובהמשך פעל כמתחייב על מנת להעביר את האירוע לבדיקת מח"ש.

8. במהלך החקירה הנגדית הבהיר משה כי האופן בו הסתכל עליו הנאשם והסטת המבט, כפי שתיאר אביתר, היווה אך נדבך אחד שעורר את חשדו בעוד שחלקו הארי מקורו בהסטת הרכב, בחדות. לדבריו, נוכח החשד שעורר הנאשם בהתנהגותו, החליט לעקוב אחרי הרכב ונוכח נסיעתו הפרועה וסיכון חיי אדם, עלתה רמת החשד והוחלט על ביצוע המרדף אחריו. עוד לדבריו, לווהיה במרדף משום סיכון לחיי אדם, היה מפסיקו ואולם אין בעצם העובדה שהחל בשטח בנוי, כדי למנעו. משה מנה את השיקולים העומדים לנגד עיניהם, בקיום מרדף.

עדות של מקסים

9. מקסים שפך אור בעדותו, אודות המשך מהלך האירוע, לאחר שאביתר ומשה איבדו קשר עין עם הרכב וגם גולן, המתנדב שהיה עמו, העיד אודות שלב זה.

מדוח הפעולה שערך מקסים, **ת/6**, עלה כי התקבל דיווח מאביתר אודות הרכב, אשר נוסע בנסיעה פרועה, חרף כך כי כרז לו לעצור. לאחר שעודכנו כי הרכב נוסע לכיוון באר יעקב, שמו פעמיהם למקום. משהבחין ברכב, בשטח הפתוח, נסע בעקבותיו כשאורות הניידת מהבהבים וכרז לו לעצור. ואולם נהג הרכב לא שעה לדרישתו והרכב המשיך בנסיעה פראית ומהירה לכיוון ג'ואריש.

לדברי מקסים, בתחומי ג'ואריש, עוברי אורח אשר ניצבו על הכביש, נאלצו לסור לצדדים כדי לא להידרס ואחרים סימנו בידיהם לנהג לעצור. גם הוא שב והורה לנהג לעצור, באמצעות מערכת הכריזה ואולם הלה התעלם מכך והמשיך בנסיעה על השבילים, לכיוון השטח הפתוח, תוך סיכון עוברי אורח. כמו כן המשיך בנהיגתו זו גם בתחומי השטח הפתוח, תוך סיכון עוברי אורח שפסעו על השביל.

מקסים הוסיף ותיאר כי נוכח הסיכון שנשקף לעוברי האורח, ביצע בשלב זה, נוהל מעצר חשוד. הוא כרז "עצור או שאני יורה" ולאחר שהנהג לא ציית להוראתו, ירה שתי יריות באוויר והחזיר את הנשק כשהוא נצור לנרתיקו. הרכב המשיך בנהיגה פרועה, עד הגיעו לעיקול ימינה. באותה העת איבד הנהג שליטה, הסיט את הרכב בחדות ימינה, כששניים מגלגליו מורמים באוויר. מקסים ציין כי בניסיון למנוע פגיעה הסיט את הניידת שמאלה והרכב

נחת על מכסה המנוע שלה.

עוד תיאר מקסים כי באותה העת דלק רגלית אחרי הנהג והבחין כי אווז בידו דבר מה מנצנץ, עשוי מתכת. על כן ביצע ירי לעבר רגליו והלה השליך את החפץ והמשיך בריצה. לאחר מכן הוברר כי המדובר בסכין, כמפורט בת/7.

10. במהלך החקירה הנגדית פירט מקסים כי בשלב ראשון, בעקבות הדיווח שהתקבל ברשת אודות הרכב וסירובו של הנהג לעצור, ביצע חסימה ביציאה השנייה של ג'ואריש ואולם הרכב לא הגיע למקום. לאחר שהתקבל דיווח כי קשר העין עם הרכב אבד, נכנס לשטח הפתוח בניסיון לאתר. הוא נתקל בו ביציאה התת קרקעית מתחת לכביש 431 וכרז לנהג לעצור. הנהג עורר את חשדו מאחר והתעלם מדרישתו ועל כן ומאחר ולא היה איש במקום, החל לדלוק אחריו.

עוד לדברי מקסים דיווח כל אותה העת ברשת וציין כי הוא בקשר עין עם הרכב וכן כי הרכב נכנס לג'ואריש וזאת על מנת שיפעלו להקמת מחסומים בהתאם. באותה העת הבחין בהולכי רגל שצעדו על הכביש ועל המדרכה. אלה סימנו לנאשם לעצור ומאחר ולא בלם, נאלצו לסגת בבהילות ממסלול נסיעתו.

מקסים הוסיף ותיאר כי בחלוף מספר דקות יצאו מג'ואריש לכיוון שטח חקלאי ומאחר והנאשם לא שעה לדרישתו לעצור וסיכן את עוברי האורח, שפסעו על השביל, מצא לנכון, לאחר שחלפו על פניהם, לבצע נוהל מעצר חשוד, כולל ירי באוויר, לאחר שהתריע כי יעשה כן.

מקסים עמד על גרסתו כי נוכח מהות החשד שקם בליבו, לא נפל פגם בשיקול דעתו, בעת שביצע נוהל מעצר חשוד. זאת הגם שהופנה לדבריו בפני הקצין שמונה לבדיקת נסיבות האירוע, כי מאחר והיה בידו מספר הרכב, לא מן הנמנע שהיה עליו להפסיק את המרדף.

עדויות של גולן

11. גולן אשר שימש בעת הרלוונטית כמתנדב משטרה, ניצב במחיצתו של מקסים במחסום בכניסה לג'ואריש. באותה העת התקבל דיווח מאביתר אודות הרכב שנמלט מפניהם, עד שנעלם מטווח ראייתם. מקסים הורה לו להיכנס לניידת ויחדיו נסעו לכיוון בו נמלט הרכב. כשנכנסו בדרך העפר, בכניסה לג'ואריש, זיהו את הרכב ונסעו בעקבותיו. נהג הרכב הגביר את המהירות והם כרזו לו במערכת הכריזה "תעצור משטרה, אתה מסכן את עצמך ואתה מסכן חיים יש אנשים בתוך הכפר" ואולם הוא התעלם מהוראתם.

גולן הוסיף ופירט כי באותה העת ניצבו ברחוב מספר אנשים ונוכח הסירנה שהפעילו הגיעו למקום עוד מספר

רב של אנשים. הם דלקו אחרי הרכב בתוך ג'ואריש, תוך שהם חוזרים וכורזים לו לעצור. במהלך הנסיעה חלפו על פני גן ילדים ובתי ספר והבחינו בילדים שניצבו על גבי המדרכה והכביש ואולם הרכב לא עצר. הרכב המשיך בנסיעתו במהירות מוגברת, של כמאה קמ"ש ונכנס לשטח חולי. משם נמלט לתוך פרדסים, לשטח פתוח וחזר בנסיעה פרועה לכיוון המעבר התת קרקעי של כביש 431, ולא שעה לקריאתם לעצור.

עוד העיד גולן כי לאחר מכן המשיך הרכב בנסיעה בשטח החולי, לכיוון רחובות החדשה, כשהם דולקים אחריו. מקסים שלף את אקדחו וביצע ירי באוויר ולכיוון הגלגלים ואולם הרכב המשיך במנוסתו ולא עצר. בשלב מסוים, איבד הנאשם את השליטה ברכב ועל מנת להימנע מהתהפכות ולהמשיך במנוסתו, הסיט את הרכב ימינה והרכב נחת על הפגוש הקדמי של הניידת ונעצר.

לדברי גולן, הנהג והנוסע נסו מהרכב והוא דלק אחרי הנוסע. בשלב מסוים הסתובב הלה לעברו הנוסע, בעודו אוחז, ככל הנראה, בדבר מה בידו. גולן תיאר כי באותה העת מעד ונפל אחורנית על מנת שלא להיפגע והנוסע המשיך במנוסתו. עוד לדבריו, המשיך לדלוך אחרי הנוסע עד שבשלב מסוים הבחין בשוטר תחנת רחובות, אשר עובדיה (להלן: "אשר") אשר נסע בניידת ביחד עם מתנדב וסימן להם לעבר מקום מנוסת השניים. אלה דלקו אחריהם ובהמשך עודכן ברשת כי הם שבים לכיוונו. כשהגיע למקום הבחין במתנדב כשהוא אוחז בחשוד וככל אותו באזיקים.

12. בחקירה הנגדית פירט גולן כי הבחינו ברכב, לראשונה, בשטח החולי ולאחר מכן המשיך בנסיעה מהירה ופרועה, בחזרה לג'ואריש, , כשהוא מזגזג, על מנת למנוע מהם להדביקו תוך סיכונם וסיכון אזרחים ששהו ברחוב. הוא הבהיר כי המשיכו במרדף, הגם שרובו התרחש בשטח החולי, על מנת לעצור את החשודים, אשר התעלמו מדרישתם במערכת הכריזה, לעצור.

גולן ציין כי התחוויר לו שהנוסע נורה רק אחרי שנתפס על ידי אשר. הוא שב ושלל את טענת הנוסע כי נורה על ידו והדגיש כי נוכח היותו מתנדב אף לא נשא נשק.

עדותו של אשר

13. אשר פירט בדו"ח הפעולה, **ת/4**, כי שימש כקצין תורן בתחנת רחובות. לדבריו, נסע מהתחנה ביחד עם מנשה, בעקבות דיווח שהתקבל אודות מרדף אחר הרכב בגזרת רמלה והסברה כי יגיע גם לתחומי רחובות. לדבריו, נסעו למקום שם נצפו שניים יורדים מהרכב ובאותה העת הבחין בגולן אשר רץ על הכביש בעקבותיהם ועודכן כי נמלטו לתעלת ניקוז והמשיכו במנוסה בשטח.

אשר פירט כי באותה העת ירד מהניידת ורץ אחרי השניים כשהוא קורא להם לעצור ואולם הם התעלמו מדרישתו והמשיכו במנוסתם. בסמוך עלה בידו להדביק את הנאשם ולעצרו ולאחר שהפקידו במשמורתו של מנשה המשיך לרוץ בעקבותיו של באסל, עד שהדביקו. הלה ציין בפניו כי נורה והוא סובל מכאבים ברגלו ואכן

הבחין בדימום.

14. בחקירה הנגדית הוסיף ופירט אשר, כי דבר הירי נודע לו לראשונה רק מפיו של באסל וכי זהות היורה היתה עלומה.

עדות של מנשה

15. מנשה, המשמש כמתנדב בתחנת רחובות ציין בדו"ח הפעולה שערך, **ת/20**, כי בעקבות דיווח שהתקבל על מרדף, הגיע למקום ביחד עם אשר וכוון על ידי שוטר למקום אליו נמלטו שני חשודים. הוא ואשר נסעו לעברם וכשהשניים הבחינו בהם ברחו לכיוון מנהרה, מתחת לכביש. מנשה תיאר כי הוא ואשר ירדו מהניידת ודלקו אחריהם. הוא הדביק את הנאשם, בעוד אשר דולק אחרי האחר, אשר היה פצוע, עד שהדביקו.

עדות של באסל

16. באסל, בן ה-20, קרוב משפחתו של הנאשם וחברו, העיד כי נכנסו לג'ואריש, ברכב, השייך לבן דודם. לדבריו: **"היינו במרדף באוטו אז לא ידענו שמאחורינו יש משטרה ואומרת לנו לעצור, לא ידענו שזה רכב משטרה."** (עמ' 45 ש' 16)

באשר לתחילתו של האירוע פירט: **"נכנסנו לכפר, אין בו כלום אין בו אנשים פתאום אנחנו רואים שיש ניידת אחרינו."** (עמ' 45 ש' 19)

בהתייחס לאמור בהודעתו במשטרה, כי הבחינו בניידת המשטרה ציין באסל: **"בטח שראיתי ניידת משטרה אבל לא ידעתי שהיא רודפת אחרינו. מאיפה אני אדע שהיא רודפת אחרינו?"** (עמ' 48 ש' 28)

את מהלך האירוע תיאר באסל כדלקמן: **"נכנסנו לכפר שאין בו מכוניות ואין בו אנשים, השוטר גולן לוי התחיל לירות על האוטו והיו ילדים קטנים באוטו ולא עניין אותו מהילדים הקטנים והוא גם המשיך לירות על האוטו ועלינו. אז עצרנו את האוטו והתחלתי לרוץ והוא ירה עליי. לא ירייה אחת כמה יריות."** (עמ' 46 ש' 13)

בהתייחס לאמור בהודעתו במשטרה "נכנסנו לג'ואריש הנהג צפצף לאנשים שיזוזו והם זזו" ציין באסל: **"זה בכפר שאין בו אנשים עוברים. הם לא היו בכביש אלא על המדרכה כדי שיזהרו כי המכונית עוברת."** כמו כן שלל את האמור בעימות, כי עוברי אורח פסעו על הכביש.

17. נוכח השוני בין האמור בהודעתו של באסל במשטרה, **ת/15** (להלן: "ההודעה") ובעימות ת/16 (להלן: "**העימות**"), לבין עדותו בבית המשפט, הוכרז באסל כעד עוין והותר לב"כ המאשימה לחקרו בחקירה ראשית כנגדית.

באסל אישר את האמור בהודעה כי הנאשם הבחין בניידת ואולם לדבריו, אף אם כך הדבר לא היה מודע לכך כי היא דולקת אחריהם. עוד לדבריו, האמור בהודעה אינו משקף את כלל הנאמר לאשורו.

באסל עומת עם האמור בהודעה, בהקשר לדבריו כי הורה לנאשם לעצור מאחר וחשש לגורל

הקטינים וטען כי כיוון לשלב בו ארע הירי. לא היה זכור לו אם הנאשם צפר אם לאו ולדבריו, אם טען כאמור הרי שלא היה במלוא חושיו נוכח הפציעה.

באסל אף טען כי ראה את הניידות בעקבותיהם, רק לאחר פציעתו. כמו כן עומת עם האמור

בהודעתו באשר לקולות הצופר ומערכות הכריזה וטען כי הדבר אינו זכור לו ובד בבד עם כך

כי אמנם הגיעו לאוזנו ואולם לא ידע מה פשרם.

באסל שלל כי הורה לנאשם לעצור בצינו כי לא היה מקום להורות כאמור, שכן לא היה מודע למרדף המתנהל אחריהם בהמשך טען כי הדבר אינו זכור לו.

עוד לדברי באסל, מיד משנתחוויר לו כי הניידת בעקבותיהם, בהיותם בשטח הפתוח, דרש מהנאשם לעצור את הרכב והלה עשה כן. הם נמלטו מהמקום מאחר וחששו, בין היתר, לגורל הקטינים, מפאת הירי.

באסל שלל את האמור בהודעה כי במהלך נסיעתם בג'ואריש חלפו על פני עוברי אורח, שסטו לצדדים מפאת אופן הנסיעה. לדבריו החוקר רשם זאת במכוון, כדי להצדיק את הירי. בהמשך אישר אמנם באסל את נוכחותם של עוברי אורח, אשר סטו ממקומם ואולם לדבריו, ניצבו על המדרכה, בסמוך לבתיהם ולא על הכביש.

18. במהלך החקירה הנגדית תיאר באסל כי נורו לעברו מספר יריות וכדור אחד פגע ברגלו ופצע אותו, כמפורט בחומר הרפואי שהוגש, **נ/1**.

באסל שב ותיאר כי התחוויר לו לראשונה שהמדובר בניידת משטרתית, רק בשטח הפתוח, בעת שבוצע הירי לעבר הרכב. באותה העת גם הורה לנאשם לעצור, מחשש לגורלם ולגורל הקטינים והלה פעל כאמור. באסל שב וציין כי לא שמע את השוטרים כורזים להם לעצור מאחר וחלונות הרכב היו סגורים. הוא אף לא הבחין באורות מהבהבים על הניידת. לדבריו, נסעו בתחומי ג'ואריש, מרחק קצר בלבד ומירב הנסיעה היתה בשטח

הפתוח.

באסל אישר את דברי הנאשם בעימות, כי צפר להולכי רגל, אשר פסעו על המדרכה, לבל ירדו לכביש.

19. מהודעתו של באסל במשטרה, **ת/15** ומהעימות **ת/16**, עלה כי הוא והנאשם היו מודעים לכך כי הרכב שבעקבותיהם הוא ניידת משטרתית. כמו כן כי בעת שהנאשם הבחין בשוטרים חשש לגורלו ולגורל הקטינים שברכב וחשש כאמור התעורר גם בליבו של באסל, נוכח אופן נסיעת הנאשם ועל כן ביקש ממנו, טרם הירי ולאחריו, מספר פעמים, לעצור ואולם הנאשם לא נענה לבקשתו. באסל אף שמע מפי הנאשם כי נס על נפשו מחמת חששו להיתפס על ידי המשטרה.

עוד עלה כי בג'ואריש, חלפו על פני עוברי אורח, שניצבו על גבי הכביש, בסמוך למדרכה. הנאשם צפר להם כדי להתריע לבל יפגעו ואלה נאלצו לסור בבהילות מדרכו.

תמצית עדויות ההגנה

20. במסגרת פרשת ההגנה העידו הנאשם, מר עלי אלעוברה (להלן: "**עלי**"), המתגורר בסמיכות לאיסמעיל, מר טאלב אבו גאנם (להלן: "**טאלב**"), סבו של הנאשם ומר אלעוברה תאופיק (להלן: "**תאופיק**") , שביתו ממוקם בכביש הראשי של ג'ואריש.

עדות הנאשם

21. גרסתו הראשונית של הנאשם באה לידי ביטוי בהודעתו במשטרה, מיום 22.2.14, **ת/21**.

הנאשם ציין כי נטל את הרכב, בלא רשותו של איסמעיל ונהג בו כשאינו מורשה לנהיגה, בציינו: "**לקחתי את הרכב ונסעתי למכולת ופתאום אני רואה ניידת מאחורי וברחתי**" (עמ' 2 ש' 32). הנאשם הבהיר כי היה מודע לכך שהרכב הלבן הנוסע בעקבותיו הוא רכב משטרתית, בציינו: "**ראיתי את האוטו כל הזמן נוסע אחריי נתתי גז והוא נוסע אחריי**". (עמ' 2 ש' 42). עם זאת שלל כי אותתו לו לעצור באמצעות האורות או כרזו לו לעצור ולדבריו חלונות הרכב היו מוגפים.

לא היה בפי הנאשם הסבר מדוע לא עצר את הרכב כאשר הבחין בשוטרים. הוא השיב אמנם בחיוב לשאלה האם פחד מפניהם ואולם לא היה בפיו הסבר באשר למקור הפחד. הנאשם שלל כי נמלט מאחר וגנב את הרכב ואישר כי עשה כן מאחר ואינו מורשה לנהיגה.

הנאשם שלל את גרסתו של באסל, כי ביקש ממנו בעשר הזדמנויות לעצור ואולם לא נשמע מפיו הסבר מדוע יטען באסל כאמור.

הנאשם מילא פיו מים בעת שהתבקש לפרט במדויק את שארע בעת שהניידת נסעה בעקבותיו.

הנאשם שלל כי נסע בפראות ואף שלל כי סיכן את חיי עוברי האורח בצינו כי פסעו על המדרכה ולא על הכביש. עוד שלל הנאשם כי עוברי האורח נאלצו לסור בבהילות לצדדים וציין כי צפר להם כדי שלא ירדו לכביש.

בעת שנטען בפני הנאשם כי סיכן את הקטינים בנהיגתו הפרועה, מילא פיו מים.

הנאשם אישר כי נהג את הרכב בשטחי עפר ואולם לדבריו, האופן בו ניזוק, אינו בידיעתו. הוא ציין כי ביקש לנוס מפני השוטרים ולשוב לביתו.

22. בהודעה הנוספת שנגבתה ממנו ביום 24.2.14, ת/22, פירט הנאשם: **"אני נסעתי באוטו והיה באסל בדרך לקחתי אותו ורצינו ללכת למכולת והלכתי באוטו ופתאום אוטו לבן אחריי ולא היה לא צ'קלקה לא צפצף ולא כלום והמשכתי בחזרה ראיתי ניידת רודפת אחרי אני רציתי לעצור אבל ירה על האוטו ובגלל זה לא עצרתי ובגלל הילדים היו באוטו ובגלל ככה לא עצרתי אני".** (עמ' 2 ש' 7).

הנאשם שב וטען כי לא שמע את השוטרים כורזים לו לעצור מאחר וחלונות ברכב היו מוגפים ואולם עלה בידו לשמוע מבעדם את קולות הירי. עוד לדבריו, התחוור לו כי הניידת בעקבותיו, בעת שנסע בפרדס, אחרי ג'ואריש, לכיוון רחובות.

הנאשם ציין כי השוטרים נאלצו לפתוח בירי כי נמלט מפניהם וכן כי נוכח הירי לעבר הרכב, חשש לגורל הקטינים שברכב. עוד לדבריו, גם טרם הירי נמלט מאחר ופחד ואולם אינו יודע מה עורר את חששו.

הנאשם תיאר כי נסע ברכב למכולת, הגם שממוקמת כחמישים מ' מהמקום ממנו נטל אותו. הוא הבחין לראשונה ברכב הלבן, בסמוך למכולת ואחרי שראה את השוטרים, ברח לכיוון הפרדס, מרחק שאינו עולה על קילומטר אחד מג'ואריש.

לא היה בפני הנאשם הסבר כיצד נגרם הנזק לניידת ולרכב, בצינו: **"אני עצרתי את האוטו וירדתי אולי נכנס בי לא יודע מה קרה"** (עמ' 4 ש' 93).

הנאשם שלל כי נסע במהירות וכי היה באופן נהיגתו כדי לסכן כלי רכב שחלפו בכביש או עוברי אורח. לדבריו, בג'ואריש, חלף על פני עוברי אורח שניצבו על המדרכה וביקשו לרדת לכביש ועל כן צפר להם.

הנאשם אישר כי בעת נסיעתו בפרדס, לאחר הירי, נסע במהירות וסיכן את הנוסעים שהיו עמו ברכב ולא היו חגורים. עוד לדבריו, לא שמע שכרזו לו לעצור אלא רק שמע את קול הירי על הרכב.

23. בבית המשפט העיד הנאשם אודות מהלך האירוע כדלקמן:

"אני לקחתי את האוטו ונסעתי למכולת וראיתי את באסל והילדים בכביש. לקחתי אותם אתי והלכתי למכולת. ראיתי אוטו אחריי לבן מצפצף ונסעתי ופתאום ראיתי שצועק וקורא לי וברחתי כי פחדתי מהמשטרה. כשהגענו לפרדס התחילו לירות המשטרה וברחתי, פחדתי. זה לקח להם כמה דקות ואח"כ עצרתי וברחתי ברגל ותפסו אותי ובכביש לא היו אנשים אלא היו על המדרכה. לא היו הרבה אלא אולי 10, לא היו הרבה אנשים." (עמ' 69 לפרוטוקול ש' 12)

הנאשם הוסיף והעיד כי תחילה לא היה מודע לכך כי המדובר בניידת משטרתית והדבר התחוויר לו רק כשהחלו הירות, בשטח העפר. עוד לדבריו, בעת נסיעתו בג'ואריש הבחין בכעשרה אנשים הניצבים על המדרכות. מיד לאחר מכן יצא לפרדס כשהרכב הלבן בעקבותיו ובאותה העת לא היה איש במקום. בחלוף מספר דקות שמע קול ירי שעורר את חששו. על כן עצר את הרכב ונמלט רגלית מהמקום, בעוד השוטר היורה, ממשיך לירות על באסל.

24. במהלך החקירה הנגדית פירט הנאשם כי נטל את הרכב על מנת לנסוע למכולת, הממוקמת במרחק קצר ביותר מביתו והציע לבאסל שהיה במקום ביחד עם הקטינים כי ייסעו עימו.

לא היתה בפי הנאשם תשובה מדוע מצא לנכון לעשות כן, נוכח המרחק הקצר. הוא אף התבקש להסביר הכיצד מצא עצמו בפרדס, נוכח כוונתו להגיע למכולת וטען כי חלף על פניה מפאת הרכב הלבן שנסע מאחוריו וצפר לו. עם זאת טען כי לא היה מודע לכך שהמדובר בניידת משטרתית.

הנאשם הופנה לאמור בהודעתו במשטרה, כי נטל את הרכב על מנת לנסוע למכולת וברח מהניידת שנסעה מאחוריו וטען: "אני לא אמרתי ניידת אלא אמרתי אוטו לבן. הם החליפו." עוד לדבריו התחוויר לו כי המדובר בניידת רק לאחר שחלף על פני המכולת ושמע צעקות ובסמוך לכך נכנס לפרדס. בהמשך טען הנאשם כי הדבר התחוויר לו רק בפרדס, כשהחל הירי.

הנאשם אישר כי הביע את צערו בפני אביתר באשר לאופן התנהלותו וציין בפניו כי ברח מהמקום מאחר ואין ברשותו רישיון נהיגה. עם זאת טען כי הדברים נאמרו בהקשר לשלב בו נודע לו כי הוא תחת מרדף משטרתית, קרי לאחר יציאתו לפרדס. הנאשם עמד על גרסתו באשר לשלב בו נודע לו הדבר גם לאחר שהופנה לאמור בהודעתו במשטרה. הוא אף טען כי לא שמע את מערכת הכריזה שהפעילו השוטרים שכן האזין למוסיקה כשחלונות הרכב מוגפים.

הנאשם שלל כי לאחר נסיעתו בפרדס, שב פעם נוספת לג'ואריש וכן שלל את גרסאות השוטרים באשר לאופן נהיגתו ונסיבות גרימת הנזק לניידת. עוד לדברי הנאשם ברח מהמשטרה מפאת הירי ומפאת היותו נעדר רישיון נהיגה.

עדותו של עלי

25. עלי העיד כי מתגורר בג'ואריש, בסמוך לביתו של איסמעיל. בעת הרלוונטית הבחין ברכב חולף, במהירות של כ-30 קמ"ש כשבעקבותיו רכב כשהסירנה מופעלת. לדבריו, המדובר בכביש המוביל לפרדס ובשגרה, אין במקום מספר רב של עוברי אורח.

26. בחקירה הנגדית ציין העד כי לא הבחין ביושבי הרכב, או במספרם וכי כלי הרכב נסעו במרחק של חצי דקה עד דקה, זה מזה. כמו כן ציין כי היה עד למקטע של 300 מ' בלבד מהאירוע ולא היה עד לנסיעה הפרועה המתוארת על ידי העדים.

עדותו של טאלב

27. טאלב סבו של הנאשם הגיע לפרדס בעקבות מידע שהגיע לאוזניו כי באסל, אחיינו, נורה והבחין במגע בין שני כלי הרכב. כמו כן ראה את באסל הירוי ברגלו, שוכב אזוק ופניו כלפי מטה ודרש כי יפונה לבית החולים. לדבריו טאלב אחד השוטרים איים עליו: **"אני אראה לך מה זה תראה איזה תיק הם יקבלו"** וכשביקש לקבל את פרטיו, לא נענה.

עדותו של תאופיק

28. תאופיק העיד באשר למהלך האירוע כדלקמן:

"באותו יום ראיתי את הנאשם נוסע עם רכב טרנזיט, נוסע בכביש הראשי בכפר, אני גר שם, אני עומד ומסתכל ראיתי אותו באוטו ושונוסע אחריו רכב משטרה, נוסעים לאט, נסיעה רגילה, דווקא לא מהר, בעדינות, והמשטרה נוסעת אחריו, זה בכניסה לכפר נכנסו כל הכביש לכפר עד שירדו לשדות. אני לא שומע לא אזעקה ולא סירנה ולא כלום מהמשטרה. הוא ממשיך לכיוון הפרדסים, יוצאים מהכפר לכיוון השדות, יש לי חווה ברחובות בכיוון של השדות, ליד מכון ויצמן, פתאום התאסף עוד רכב משטרה ונסע גם הוא אחרי הרכב של הנאשם, רציתי לראות מה קורה, הבנתי שזה משטרה ושזה רכב שנוסעים אחריו.

בכפר היה רכב אחד, הרכב השני אני לא יודע מאיפה הגיעה.

אני עמדתי על גבעה רחוק מליד הכביש העוקף של רחובות, אני מכיר שם את השטח טוב זה החולות, הרכב של הנאשם נעמד, ושמעתי ירייה, לא ראיתי מי ירה, אחרי זה שמעתי שהוא נפגע מירי היה משטרה ומרדף וכל הסרט הזה." (עמ' 91 לפרוטוקול ש' 10)

29. במהלך החקירה הנגדית אישר תאופיק כי שוררת היכרות בינו לבין הנאשם ובני משפחתו, מג'ואריש. הוא אישר בנוסף כי היה מודע לכך שהמדובר בניידת משטרתית שכן הבחין בשוטרים שנסעו בתוכה ואולם שלל כי שמע בשלב שהוא קולות סירנה.

עוד לדבריו, הבחין באירוע לראשונה כשהוא ניצב על המדרכה בג'ואריש ובהמשך עקב אחריו מרחוק, לאחר שנסע לכיוון השדות, במשך 7-10 דקות. בסמוך הבחין ברכב כשהוא שקוע בחול ושמע קול ירייה. כמו כן דיווח לאיסמעיל כי המשטרה דולקת אחרי נהג הרכב, אשר זהותו הייתה עלומה.

דין והכרעה

30. הנאשם הודה בביצוע עבירות של שימוש ברכב ללא רשות ונהיגה ללא רישיון המיוחסות לו, בכך שנטל את הרכב, ממקום חנייתו בסמוך לביתו של איסמעיל, בג'ואריש, ללא רשותו של זה האחרון ונהג בו, כשאינו מורשה לנהיגה, כשחברתו באסל והקטינים.

נוכח הודיית הנאשם בנהיגה ברכב ללא רישיון, מתגבשים מאליהם גם יסודות עבירת הנהיגה בלא פוליסה בת תוקף.

31. גדר המחלוקת נסובה בעיקרה, אודות נסיבות האירוע המקימות את עבירות סיכון חיי אדם בנתיב תעבורה והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, כמיוחס לנאשם בכתב האישום.

32. המדובר באירוע מתמשך, אשר התפרש על פני מספר זירות התרחשות וכלל מהלכו, נלמד נכוחה, בין היתר, מתצרף עדויות השוטרים, השזורות זו בזו.

33. הרקע לקרות האירוע וראשיתו, בא לידי ביטוי בעדותם של אביתר ומשה, אנשי מרות אשר הנאשם נקלע לדרכם, במסגרת תפקידם, באקראי. לא הוכחה כל היכרות מוקדמת עמו ולא נמצא כל מניע לפקפק במהימנות גרסתם.

לעדויות השניים נמצא תימוכין בדיווח הספונטאני, שהתקבל בזמן אמת, ברשת, כמתועד בדיסק, **ת/3** ובתמליל **ת/3א**, בגרסתו של באסל, בהודעה ובעימות ואף בעדותו של הנאשם, כפי שיפורט בהמשך.

34. הנאשם עורר את חשדם של משה ואביתר ועל כן כרזו לו לעצור, על מנת לבדוק את רישיונותיו. מאחר והנאשם לא שעה לדרישתם והאיץ את מהירות נסיעת הרכב, החלו השניים, הלבושים במדי משטרה, לדלוך אחריו, באמצעות ניידת משטרתית בצבע לבן, שעל גגה אור כחול מהבהב. תחילה בתחומי ג'ואריש ובהמשך מחוצה לה, בשטח העפר, כשהם מפעילים את הסירנה ושבים וכורזים לנאשם לעצור

והלה מתעלם מכך וממשיך בנסיעתו בנסיעתו הפרועה.

בג'ואריש, נהג הנאשם במהירות של כמאה קמ"ש, בטבורה של עיר, על גבי פסי ההאטה הממוקמים במקום וגרם לעוברי אורח וביניהם ילדים, שפסעו על הכביש בו נסע, לסגת בבהילות לעבר המדרכה, תוך שחלק מהם מסמנים לו בידיהם להאט את נסיעתו. הנאשם אף המשיך בנסיעה מהירה ופרועה כשהוא סוטה מצד לצד על מנת לעקוף את פסי ההאטה לשטח העפר, שמחוץ לתחומי ג'ואריש, כשאביתר ומשה דולקים בעקבותיו, עד שנעלם מעיניהם.

35. אודות המשך מהלכו של המרדף, שחודש עם איתורו של הרכב, בשטח העפר, על ידי מקסים וגולן, למדנו מעדויות השניים, שזכו גם הן לאמוני. שכן עלו בקנה אחד עם תוכן הדיווח ברשת, כפי שנקלט בזמן אמת, כמפורט לעיל, השתלבו עם עדויותיהם של יתר השוטרים המעורבים באירוע ונתמכו גם הן בעדותם של באסל ושל הנאשם, כפי שיפורט בהמשך.

36. מקסים וגולן אשר עודכנו ברשת, אודות קיומו של המרדף, מהלכו ותוואי השטח בו התנהל, הגיעו למקום בו נעלם הרכב מעיני אביתר ומשה, בשטח העפר ואיתרו אותו בסמוך.

מקסים וגולן נסעו בעקבות הרכב, בניידת שעל גגה אורות מהבהבים וכרזו לו לעצור. ואולם הנאשם התעלם מדרישתם והמשיך בנסיעה מהירה ופרועה משטח העפר, לתחומי ג'ואריש. עוברי אורח, אשר ניצבו על נתיב נסיעתו נאלצו לסטות ממקומם לצדדים, על מנת שלא להיפגע על ידי הרכב וחלקם סימנו לנאשם בידיהם, לעצור. ואולם הנאשם לא האט את נסיעתו אלא המשיך בנסיעה מהירה, עד שיצא מתחומי ג'ואריש, לשטח העפר, כשמקסים וגולן הנוסעים בעקבותיו, שבים ומורים לו לעצור.

37. משהמשיך הנאשם בנסיעה מהירה ופרועה גם בשטח העפר, התרה בו מקסים כי אם לא יעצור יפתח בירי ומשלא ציית הנאשם להוראתו, ירה מקסים מאקדחו שתי יריות.

גם באותה העת לא חדל הנאשם ממנוסתו, כשמקסים וגולן בעקבותיו, עד לשלב בו איבד הנאשם שליטה על הרכב ובא במגע עם הניידת וגרם לה לנזק, כמתועד ב**ת/8**. הנאשם ובאסל, נסו מתוכו, כשהם מותירים מאחוריהם, את הקטינים. בסופו של המרדף הרגלי, ירה מקסים לעברו של באסל וגרם לפציעתו.

38. באשר לבאסל, ראיתי עין בעין עם המאשימה כי יש להעדיף את האמור בהודעה ובעימות, על פני עדותו בבית המשפט. זאת לאחר שנחה דעתי כי התמלאו כלל התנאים הנדרשים, על מנת לקבלם כראיה קבילה מכוח סעיף 10א לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971.

נתתי אמון בעדותו של החוקר בועז לוי, כי האמור בהודעה ובעימות, משקף את הנאמר מפי באסל, לאשורו,

בשפה העברית, השגורה בפיו, כפי שהתרשמתי גם אני, באופן בלתי אמצעי, במהלך עדותו לפני.

ניתן היה להתרשם בבירור כי בעדותו בבית המשפט, ברר באסל את מילותיו ונמנע מלאשר כל פרט מהאמור בהודעה ובעימות, המהותי לסלע המחלוקת ואשר התחוויר לו בדיעבד, כי יהא באישורו כדי להפליל את הנאשם, שהוא בן משפחתו.

עניין זה בא לידי ביטוי מפורש, בהתפתלותו בעדותו בהקשר לשלב בו התחוויר להם כי הרכב הדולק בעקבותיהם, הוא רכב משטרתי. לרבות בהקשר למערכות הכריזה והצפירה שהופעלו וההסבר שהעלה בדומה לנאשם, כי התייחס אך לשלב שלאחר הירי. כמו כן באשר לסיכון שנשקף מצדו של הנאשם כלפי עוברי אורח בתחומי ג'ואריש, נוכח הימצאותם על הכביש, כמו גם באשר לבקשותיו החוזרות ונשנות מהנאשם כי יעצור, נוכח החשש פן יבולע לקטינים, נוכח אופן נסיעתו.

מצאתי לאמץ את האמור בהודעה ובעימות, כי בעת שנהג הנאשם את הרכב בתחומי ג'ואריש, חלף על פני עוברי אורח שניצבו על נתיב נסיעתו, בסמוך למדרכה. הנאשם צפר להם כדי להתריע, לבל יפגעו ואלה נאלצו לסור בבהילות מדרכו.

האמור לעיל אף עלה בקנה אחד עם עדויות השוטרים ואלה היוו את התוספת הראייתית הנדרשת לקבלת גרסתו של באסל בהליכי החקירה, כראיה קבילה.

39. הנאשם לא זכה לאמוני ולא התרשמתי כי האמת היא נר לרגליו. לא נשמעה מפיו גרסה עקבית, אותנטית וקוהרנטית, שתהווה גרסת נגד, לעדויות התביעה וחוסר מהימנותו ומגמתיות גרסתו, ניכרו על פני כל צעד ושעל.

40. שוכנעתי, כי היה בכלל הראיות הנסיבתיות, האופפות את הרקע לאירוע וראשיתו, כדי להקים תשתית ראייתית נסיבתית חד משמעית, להיות הנאשם מודע לכך כי אביתר ומשה נמנים על כוחות המשטרה ולכך כי התעלם במפגיע, מדרישתם לעצור ונמלט מפניהם בבהילות.

אביתר ומשה, כרזו לנאשם לעצור, לאחר שעורר את חשדם, כפי שתואר על ידי כל אחד מהם, מנקודת מבטו, נוכח הדריכות שגילה, עם הבחינו בהם, כשהם לבושים במדי משטרה.

לו אך המשיך הנאשם כדרכו מבלי לעצור את הרכב, יתכן כי ניתן היה למצוא בסיס שהוא לטענה כי כריזת השוטרים לעצור, לא הגיעה לאוזניו. ואולם הנאשם האיץ את מהירות נסיעתו ואף לשיטתו, שינה את יעדו המקורי, ולא עצר בחנות המכולת, באופן המצביע על כך כי ביקש להימלט מפני השוטרים, נוכח העובדה המצויה באותה העת רק בדיעתו, כי נהג ברכב ללא רישיון.

ניתן למצוא לכך תמיכה ביתר שאת, באישורו של הנאשם כי הביע בפני אביתר את צערו באשר לאופן התנהלותו ואף הסביר לו כי ברח מהמקום מאחר ואין ברשותו רישיון נהיגה.

כבר בשלב זה, הוכחו כלל יסודות עבירת ההפרעה לשוט, המיוחסת לנאשם. שכן נקט במודע בפעולות על מנת לסכל את מלאכת השוטרים במילוי תפקידם. אף מדובר בעבירה נמשכת, נוכח העובדה כי הנאשם הוסיף והתעלם מדרישתם לעצור, במהלך כל המרדף ואף נוכח מנוסתו הרגלית, בתומו.

41. נוכח כך כי הנאשם לא ציית להוראתם לעצור, פתחו אביתר ומשה במרדף ודלקו אחריו. היות הנאשם מודע למרדף המשטרתי המתנהל בעקבותיו, אינה יכולה להיבחן במנותק מקביעתי כי כבר מלכתחילה, היה מודע להיותם של אביתר ומשה אנשי מרות, לאי הציות להוראתם לעצור ולנהיגתו המהירה והפרועה ברכב תוך שהוא נחוש להימלט, מבלי לעצור בשלב שהוא, עד שנאלץ לעשות כן, נוכח אובדן השליטה על הרכב שהוביל לפגיעת הרכב בניידת ולגרימת הנזקים, כמפורט בעדויות השוטרים ובתמונות ת/8.

גם מארג הראיות הנסיבתיות מצביע על מודעותו של הנאשם להיות הרכב הדולק בעקבותיו רכב משטרתי וכל ניסיון לטעון אחרת, אינו מתקבל על דעתי. שכן אמנם המדובר בניידת שצבעה לבן ואולם כזו העטויה בכלל סממני הזיהוי המאפיינים, לרבות אורות מהבהבים על גגה, סירנה מופעלת ומערכת כריזה מוגברת, באמצעותה שבו אביתר ומשה לכרוז לנאשם לעצור.

42. מודעותו של הנאשם להיותו נתון למרדף משטרתי, החל מתחילתו, נלמדת במפורש מגרסתו של באסל בהודעה ובעימות. באסל אף שמע מפי הנאשם כי נס על נפשו מחמת חששו להיתפס על ידי המשטרה ואף לא שעה לתחינתו החוזרת ונשנית של באסל, לעצור, מחשש לגורלו ולגורל הקטינים.

43. מגרסתו הראשונית של הנאשם במשטרה, ת/21, עלה בבירור כי היה מודע לכך כי הרכב הלבן הנוסע בעקבותיו, לכיוון המכולת, הוא רכב משטרתי וכי נמלט מפני השוטרים מאחר ואינו מורשה לנהיגה.

בניסיון להציל את עורו, חזר בו הנאשם מגרסתו זו בהודעה המאוחרת שנגבתה ממנו ביום 24.2.14, ת/22, וטען כי הדבר התחוויר לו רק לאחר הירי. עם זאת, בחוסר עקביות משווע, שב ואישר כי הבחין לראשונה "ברכב הלבן", בסמוך למכולת ונס על נפשו לכיוון הפרדס, מרחק שאינו עולה על קילומטר אחד מג'ואריש.

44. מעדותו של הנאשם בבית המשפט, ניתן היה ללמוד בבירור כי כבר בדרכו למכולת, לשם לשיטתו היו מועדות פניו, היה מודע לכך כי הרכב הלבן הנוסע בעקבותיו, הוא ניידת משטרית וכי המשיך בנסיעתו ונמלט, נוכח אי היותו מורשה לנהיגה, חרף כך כי "צפרו וקראו לו". נוכח כך אף משתקפת מאלויה חוסר מהימנות טענת הנאשם בהמשך עדותו כי קריאת השוטרים לעצור, באמצעות מערכת הכריזה, לא

הגיעה לאוזניו מאחר והאזין למוסיקה כשחלונות הרכב מוגפים.

באותה נשימה, ניכר ניסיונו של הנאשם למזער את האירוע והפעולות שנקט במהלכו, לרבות באשר לכלל תוואי התרחשותו, עובדה עליה לא חלק במענה לכתב האישום. הנאשם תיאר אך את ראשית האירוע, נמנע מלתאר את יציאתו מתחומי ג'ואריש לדרך העפר וחוזר חלילה, פעולות המצביעות באופן בלתי משתמע לשתי פנים, על נחישותו להימלט מהשוטרים. הנאשם אף בחר להחיש את שלב הירי והמנוסה הרגלית אותה תלה בנסיבה זו, בניסיון לעמעם את משמעותה, להוכחת אשמו ולהסוות את המניע האמיתי למנוסה, החל מהשלב הראשון בו נדרש לעצור, היותו בלתי מורשה לנהיגה.

הנאשם העלה את טענתו כי התחוויר לו שעסקינן בניידת משטרתית רק נוכח הירי, בשטח העפר, רק בשלב מאוחר יותר של עדותו בבית המשפט ובאופן שאינו עולה בקנה אחד עם גרסתו בראשיתה.

התרשמותי בדבר חוסר מהימנות הטענה, מתחזקת אף נוכח אישורו של הנאשם כאמור לעיל, כי הביע בפני אביתר את צערו באשר לאופן התנהלותו ואף הסביר לו כי ברח מהמקום מאחר ואין ברשותו רישיון נהיגה. זאת מבלי שהזכיר, בזמן אמת ובספונטאניות, את עניין הירי כלל ואת היותו מניע לבריחה, בפרט.

45. לאחר שהרכב נעלם מעיניהם של אביתר ומשה, באו בנעליהם במרדף, מקסים וגולן, אשר דלקו גם הם אחרי הרכב, בניידת בעלי מאפייני זיהוי בולטים וכשהם שבים וכורזים לנאשם לעצור. מודעותו של הנאשם להיותו נתון למרדף משטרתית, גם בשלב זה, טרם הירי, נלמדת מהמשך נסיעתו המהירה והפרועה, בתוואי הנסיעה, המתפרש על שטח העפר, כניסה לתחומי ג'ואריש ויציאה ממנה, המצביע על תכלית ההימלטות ותו לא.

גם מהודעתו של הנאשם במשטרה **ת/22**, עלה במפורש כי טרם הירי, היה מודע לכך כי הוא נתון במרדף משטרתית. הוא אף אישר במפורש כי נס על נפשו גם טרם הירי, הגם שהיתמם בציינו כי עשה כן מסיבה בלתי ידועה.

46. גם ביתר עדויות ההגנה, לא היה כדי לחתור תחת התשתית הראייתית האיתנה שהציגה המאשימה ואשר זכתה לאמוני.

טאלב העיד בנוגע לנסיבות שהתרחשו לאחר תום האירוע, אשר לא ניתן ללמוד מהן, מאומה, אודות האירוע גופו.

באשר לעלי ותאופיק, המדובר במי שעל פני הדברים, אינם עדים נעדרי פניות לחלוטין, נוכח ההכרות בינם לבין בני משפחת הנאשם. אף יש לתמוה מדוע לא מצאו השניים לנכון להתייצב במשטרה בזמן אמת, למסור את

גרסתם וזו הועלתה לראשונה בבית המשפט.

עדותו של עלי התייחסה בכל מקרה למקטע קצר בלבד, של 300 מ', המהווה חלק מזערי מאירוע מתמשך ואף לא הוברר, מהו השלב המתואר בה, בשים לב לכך כי במהלך המרדף חלף הנאשם פעמיים בתחומי ג'ואריש. אף אובחן כשל לוגי בהגיגה הפנימי של העדות. שכן מחד גיסא תיאר עלי מרדף במהלכו דלק רכב משטרתי עם סירנה מופעלת ומאידך גיסא, תיאר את הרכב, הנרדף, נוסע באיטיות מופרזת, עד כדי 30 קמ"ש בלבד ובמרחק של מחצית הדקה עד דקה לפניו, מבלי שעלה בידי הרכב המשטרתי להדביקו.

מעדותו של תאופיק עלה כי היה עד לאירוע החל מראשיתו ועקב בעניין אחר מהלכו, לאורך חלקו הארי של תוואי התרחשותו. לא נהיר כלל וכלל מה עורר את עניינו של תאופיק בנסיעת שני כלי הרכב בג'ואריש, נוכח השימוש שעשה בשלל ביטויים שתכליתם לתאר דווקא נסיעה מתונה ושגרתית, כלשונו: **"נוסעים לאט, נסיעה רגילה, דווקא לא מהר, בעדינות...."**

עדותו של תאופיק אף לא עלתה בקנה אחד עם זו של עלי, בציינו כי שני כלי הרכב נסעו זה אחר זה וגרסתו ההחלטית כי בשום שלב לא הופעלה הסירנה בניידת המשטרית.

47. היסוד העובדתי של עבירת סיכון חיי אדם בנתיב תעבורה, המיוחסת לנאשם בכתב האישום, הוכח בעדויותיהם של השוטרים ובאסל.

נמצאנו למדים כי היה באופן נסיעתו המהיר והפרוע של הנאשם, בתחומי ג'ואריש, תוך שהוא מזגזג על פני פסי ההאטה, כדי לסכן את עוברי האורח שנקלעו לדרכו וניצבו על נתיב נסיעתו, בשתי ההזדמנויות שחלף על פניהם, באופן שאילץ אותם לסור לצדי הדרך על מנת שלא להיפגע מהרכב. הם אף נופפו לו בידם, על מנת להתריע בפניו על הסיכון שיצר.

הנאשם אף סיכן את שלומם וביטחונם של יתר נוסעי הרכב, באסל והקטינים הן בתחומי ג'ואריש והן בשטח העפר, מחוצה לה (ר' ע"פ 4277/14 **פרחאן אלזבידי נ' מדינת ישראל**, 28.05.15).

הסיכון שקם לנוסעי הרכב, נלמד ביתר שאת, מגרסתו של באסל, אשר נוכח אופן נסיעתו של הנאשם, חשש לגורלו ולגורל הקטינים ודיבר על ליבו של הנאשם, שוב ושוב, כי יפיג את הסיכון ויעצור את הרכב.

כך עלה גם מהודעתו של הנאשם, **ת/21**, שכן מילא פיו מים, בעת שנטען בפניו כי סיכן את הקטינים בנהיגתו הפרועה.

48. באשר ליסוד הנפשי הנדרש בעבירות סיכון חיי אדם בנתיב תעבורה, התווה בית המשפט העליון, בע"פ עמוד 19

217/04 **אלקורען נ' מ"י** (29.6.2005), את ההלכה בדבר תחולתו של כלל הצפיות. משמע, הכוונה הנדרשת כיסוד נפשי, בעבירות אלה, מתגבשת בהתקיימות יסוד הצפיות אצל הנאשם לאפשרות הקרובה לוודאי, לסיכון חייהם ושלומם של נוסעים ועוברי דרך, עקב דרך נהיגתו הפרועה.

עוד נקבע כי יסוד הכוונה הנדרש הוא בצפיות ולא נדרשת רציה או חפץ בתוצאה, כמפורט בע"פ 6019/09 **אשרף קילאני נ' מדינת ישראל** (18.3.10), כדלקמן:

"מטרת החוק הינה להרשיע ולהעניש את העושה מעשה שיש בו לסכן חיים. על אף שאדם צפה באפשרות קרובה לוודאי את התוצאה של סיכון חיי אדם ובכל זאת פעל כפי שפעל - אין סיבה להכריז עליו כנעדר כוונה, כפי שזו מוגדרת בסעיף. הנכונות לבצע מעשה חרף הצפייה הקרובה לוודאי שתבוצע עבירה, שיש בה לסכן חיים, כמוה ככוונה פלילית. לא הוצג בפנינו נימוק, המושתת על פרשנות תכליתית, המבקש לבאר מדוע אין לצעוד בדרך זו.

זאת ועוד, בעניין אבולקיעאן (ע"פ 4882/06 פליקס טרטורה נ' מדינת ישראל[פורסם בנבו] (24.05.07)) נפסק על ידי בית משפט זה כי "היסוד הנפשי של ה"כוונה" הנדרש להתקיימותן של העבירות לפי סעיפים 332(ב) ו-329(א)(2) לחוק העונשין, הינו בצפיות ולא נדרשות לעניין זה הרציה או החפץ בתוצאה".

49. החל מראשית האירוע ולכל אורכו, נהג הנאשם במהירות ובפראות, על מנת למלט עצמו מפני השוטרים, נוכח היותו בלתי מורשה לנהיגה, תוך שמטרה זו מקדשת את כל האמצעים וחרף הסיכון שהיה בכך, לעוברי אורח וליתר נוסעי הרכב. הנאשם לא התעשת בשום שלב ונס על נפשו, עד שאיבד שליטה והרכב פגע בניידת וגרם לה לנזקים.

שוכנעתי כי הנאשם הבחין בעוברי האורח שניצבו על נתיב נסיעתו, בעת שחלף על פניהם בג'ואריש והיה ער למידת הסיכון הנשקפת להם, מאופן נהיגתו הפרועה והסתברות הפגיעה בהם, כאפשרות קרובה לוודאי, באופן שהתגבשה בו צפיות, ברמה הגבוהה השקולה לכוונה לגרום סיכון כאמור.

כך עלה במפורש מגרסתו של באסל, כי הנאשם צפר לעוברי אורח, שניצבו על נתיב נסיעתו, בג'ואריש, על מנת שיסורו מדרכו. גם מגרסתו הממזערת של הנאשם עלה כי צפר לעוברי אורח, בג'ואריש, כדי להתריע מפני הסיכון שיצר, הגם שטען, באופן שלא זכה לאמוני, כי עשה כן לבל ירדו מהמדרכה בה פסעו, אל הכביש. אף נמצאה לכך תמיכה בעדויות השוטרים, שמצאתי לאמצן, כי חלק מעוברי האורח, סימנו לנאשם בידיהם, כי יאט את נסיעתו.

שוכנעתי כי יסוד הצפיות הוכח גם באשר לסיכון שנשקף מאופן נהיגתו הפרועה של הנאשם, כלפי באסל והקטינים. שכן, כאמור לעיל, דיבר באסל על ליבו של הנאשם, שוב ושוב, כי יפיג סיכון זה ויעצור את הרכב. אף הנאשם לא שלל את היותו מודע לסיכון שיצר כלפי הקטינים, שכן כאמור לעיל, בהודעתו **ת/21**, אך מילא פיו מים, בעת שנטען בפניו, כאמור לעיל.

50. כתב האישום מייחס לנאשם בנוסף, ביצוע עבירה של נהיגה בקלות ראש שגרמה לתאונה, בה נגרם נזק לרכוש. זאת בהקשר לתאונה שהתרחשה בסופו של האירוע, בעקבותיה ניזוקה הניידת המשטרתית.

נסיבות קרות התאונה נלמדות מעדויותיהם של מקסים וגולן, הנתמכות בעדותו של און וכן במהות הנזקים שנצפו על כלי הרכב. אף לא הועלתה כל גרסת נגד, מטעמו של הנאשם, אלא שב וטען כי נסיבות קרות התאונה אינן בידיעתו.

הנאשם שב והתעלם מהוראתם של השוטרים לעצור והיה נחוש להימלט מפניהם. הוא המשיך ונהג באופן פרוץ ומהיר, גם לאחר שמקסים נקט בירי, עד שאיבד שליטה ברכב וגרם לקרות התאונה, במהלכה ניזוקה הניידת.

קביעתי בדבר יסוד הצפיות שקם בליבו של הנאשם נוכח אופן נהיגתו, באשר לעבירת סיכון חיי אדם בנתיב התעבורה, משליכה גם על חלק זה של האירוע וחזקה על הנאשם כי היה מודע גם לאפשרות גרימת התאונה ותוצאותיה לרכוש, נוכח אופן נהיגתו.

51. ההגנה טענה בסיכומיה, בהתבסס על הנוהל, להיעדר הצדקה לקיום המרדף נוכח היעדר חשד לביצוע עבירה כמו גם הירי, באופן שהיה בהם משום הדחת הנאשם ובעיקר, לביצוע עבירת סיכון חיי אדם בנתיב תעבורה, המיוחסת לו ולשמוט את הקרקע מאחוריותו הפלילית.

יפים לעניין זה, הדברים שנאמרו בע"פ 4882/06 **טרטורה נ' מ"י** (24.05.2007):

"עוד טוען הסנגור, בטיעונים שכתב ובטיעוניו בעל פה, שלא היתה הצדקה למרדף בו פתחו השוטרים אחר המערער כאשר החשד היחידי שחשדו בו היה בכך שנהג ללא חגורת בטיחות.

טענה זו לוקה בכשל מושגי. לא השוטרים הם שפתחו במרדף אחרי המערער, אלא הוא זה שסירב להוראתם החוקית לעצור ותחת זאת פתח בהימלטות פרועה, מסוכנת ומסכנת חיים שנמשכה 20 דקות, במהלכה הוא מתעלם מכריזותיהם החוזרות ונשנות המורות לו לעצור את רכבו.

אפילו נניח מקרה בו מתברר בדיעבד כי לא היה מקום להוראת שוטר לנהג מכונית לעצור את רכבו, גם אז (ע"פ 2100/06 מדינת ישראל נ' אבולקיעאן):

"טעותם של השוטרים אין לה דבר עם חובתו של כל אזרח לציית להוראתם של אנשי החוק לעצור את רכבו, ומכל מקום לא עומדת לו הפריבילגיה לפתוח במנוסה פרועה רק משום שסבר כי לא היתה עילה להורות לו לעצור את רכבו".

כוחם של הדברים יפה כמובן גם למקרה בו הוראת שוטר לנהג רכב לעצור את רכבו אינה נובעת מחשד כי עבר עבירת תנועה כלשהי אלא אם הורה לו לעצור כדי לבדוק רשיונות, מסמכים או את מצב הרכב. מעשי העבירה של המערער גלומים בעצם הנהיגה הפרועה ומסכנת חיי האדם שנהג בה את מכוניתו."

52. עלה אם כן, כי כבר מראשיתו של האירוע, חלה החובה על הנאשם לציית להוראותיהם של אביתר ומשה ולעצור את הרכב, מבלי לתהות על הסמכות הקמה להם אם לאו להורות לו כאמור. משלא עשה כן אלא נמלט מפניהם, ובהמשך גם מפני מקסים וגולן, כשהוא מודע לכך כי הם נמנים על כוחות המשטרה, בנהיגה פרועה ומסכנת חיים, תוך שהוא שב ומתעלם מכריזותיהם החוזרות ונשנות המורות לו לעצור את רכבו, לא יוכל להיבנות מטענות הנוגעות למידת חוקיותו של המרדף וכלל הפעולות שננקטו במהלכו, המגלגלות את האחריות למעשיו, לפתחם של השוטרים.

בהקשר להיבט הירי, יצוין בנוסף כי חלקן הארי של העבירות התגבשו גם טרם התרחשותו. גם התאונה שנגרמה כרונולוגית לאחר הירי והנזקים שנגרמו בעטיה, התרחשה נוכח אי ציות הנאשם להוראה לעצור והמשך נהיגה בקלות ראש, בנסיעה מהירה ופרועה, שהביאה בשלב מסוים, לאובדן השליטה על הרכב ולקרות התאונה ולתוצאותיה.

סוף דבר

53. לאור סך כל האמור לעיל אני מרשיעה את הנאשם בכל המיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"א חשוון תשע"ו, 03 נובמבר 2015, במעמד הצדדים